

Comunidad Los Horcones

et livslangt

Walden Two eksperiment

Geir Gjelstad

Vernepleier

På 1960 -og 70 tallet ble Burrhus Frederic Skinners (1904 – 1990) utopiske fiksjonsroman «Walden Two»¹ flittig debattert i nordamerikanske medier.

”Walden Two describes an imaginary community of about a thousand people who are living a Good Life. They enjoy a pleasant rural setting and work only a few hours a day, without being compelled to do so. Their children are cared for and educated by specialists with due regard for the lives they are going to lead. Food is good and sanitation and medical care excellent. There is plenty of leisure and many ways of enjoying it. Art, music, and literature flourish, and scientific research is encouraged”. (Skinner 1969 s. 29).

På tross av sin relativt korte historie hadde radikalbehaviorismen bl.a. gjennom ”Walden Two”, etter hvert blitt så overbevisende at Walden Two lignende samfunn ble etablert i statene Virginia, Kansas og Michigan, i USA i tillegg til Canada og Comunidad Los Horcones i Mexico.

Skildring fra et besøk i august 1998

“Utopias are science fiction, and we have learned that science fiction has a way of coming true”. (Skinner 1969 s. 30). Er det så mulig å forlate fiksjonen for å

etablere en kultur som er uten autoriteter, trusler, straff og overvekt av negativ forsterkning, en kultur som lover Edens hage og som ikke overfokuserer på fortapelsen og undergangen?

Nordvest i Mexico i ørkenen utenfor byen Hermosillo, ca 30 mil sør for grensen til USA,

En frodig oase åpner seg i den øde Sonoraørkenen

¹ Romanen Walden Two ble skrevet i 1945, publisert første gang i 1948 og kom i nytt opplag bl.a. i 1968. Den er solgt i mer enn to millioner eksemplarer.

etterlever en gruppe på 30 vitenskapsfolk prinsippene i radikalbehaviorismen. En støvete vei snirkler seg innover i ørkenlandskapet, langs denne har noen plassert små og store skilt med sitater av Skinner. I enden åpenbarer en meksikansk ranch seg som en frodig oase midt i den ugjestmilde og tynt befolkede Sonora ørkenen.

We do not need to blame someone or something for the problems, we the people, can make here and now at type of society which do not produce them. ... " building a new culture from the very beginning may be our only hope" B. F. Skinner, 1987)

En gruppe meksikanske atferdspsykologer og studenter etablerte Comunidad Los Horcones i oktober 1973. Radikalbehaviorismen skulle endelig anvendes i et forsøk på å designe en kultur som kanskje for første gang i historien ble etablert med psykologi som teori, uten religiøse, økonomiske eller politiske føringer.

Atferdspsykologene og kulturdesignerne Juan Robinson og Linda Armendariz har vært med siden begynnelsen. Deres innbitte tro på det de holder på med har ikke falmet med årene. Nye veivalg har det blitt, men ideologisk sett er ingenting endret. I fiksjonen ligger målet, men i prosessen underveis nytter det ikke med lang avstand til sluttproduktet, her skal teori og praksis gå hånd i hånd.

Utopien som ble virkelighet

Linda Armendariz har frivillig plassert seg selv og sin familie i et kulturelt laboratorium. Hun har ingen eiendeler, selv klærne hun har på seg er felleseie. Meningen er å forske på seg selv, sine venner og barn for å avdekke vitenskapen om atferd dens kulturelle hemmeligheter.

Linda forsøker å gi oss et innblikk i en annerledes verden hvor etablerte oppfatninger blir satt på prøve:

Det er ikke boken "Walden Two" som har inspirert oss, men all radikalbehavioristisk tenkning. I Los Horcones vil vi akseptere vitenskapelige fakta fremfor ønsketenkning og autoritar lydighet. Menneskelig atferd er forutsigbar og følger vitenskapelige lover. Et

individus kulturelle rammer eksisterer fra det øyeblikk det blir født, barnet blir derfra formet av de kontingenser for forsterkning og straff som det blir utsatt for i sitt nye miljø. Bijou sier om det samme forhold ”The interaction between a child’s behavior and the environment is continuous, and, we might add reciprocal and interdependent” (Bijou, 1993). Barna er små når de flytter fra foreldrene til et eget hus. Alle som ønsker det får anledning til å passe dem. Ingen barn sier mor eller far til sine biologiske foreldre, barna her bruker foreldrenes navn. Når et barn ikke viser at noen er viktigere enn andre fører dette i sin tur til at alle har samme mulighet til å bli forsterket som likeverdige oppdragere. I Los Horcones ønsker vi at alle skal være «engstelige», bry seg og ha evne til å glede seg over hvert enkelt barn. Et utslag av det motsatte kan illustreres slik: En bils bøylytte bremsing og et barns skrik (signal om en ulykke) fører til en spontan emosjonell reaksjon (frykt) hos de biologiske foreldrene. Hvis foreldrene oppdager at deres eget barn ikke er involvert forsvinner frykten, de slapper av og bryr seg kanskje ikke mer med det som skjedde. Målet er ”intrinsic reinforcement”² av oppdragelse og samvær, hvor våre egne og andres barn er likeverdige. ”Intrinsic consequences” kan ikke tvinges til å forekomme, de forekommer naturlig og automatisk. Men effekten av en ”intrinsic reinforcer” kan endres ved ”extrinsic” påvirkning.

Los Horcones har publisert mange artikler om ”intrinsic and extrinsic consequences”, også kalt ”natural reinforcement” (Horcones, 1983, Skinner, 1982). De sier: ”Intrinsic consequences are the natural and automatic results of responding” (Horcones, 1983, Vaughan & Michael, 1982). Horcones sier videre: ”They are more or less inevitably produced by the structural characteristics of the physical environment and the biological organism; they are not programmed by others to occur. In contrast extrinsic consequences occur in addition to any intrinsic consequences. They may be programmed by our social environments, by applied behavior analysts, by researchers, and by teachers and others, but they do not occur solely as a natural consequences of responding” (Horcones, 1987).

I Los Horcones ønsker man å forsterke kontingenser og ikke responser alene. Responser er isolert sett kun topografi og man må vite en respons funksjon for å vite om den er den rette å forsterke.

Dagliglivets aktiviteter

Selv i et Walden Two samfunn er atferdsvitenskap som alle andre vitenskaper kun et produkt av atferd. Vitenskapen blir uunnngåelig kun en fase i en kontinuerlig pågående kulturell prosess, men til forskjell fra mytiske forklaringer på atferd, så forsøker et Walden Two samfunn og predikere atferd gjennom å tilrettelegge stimulusbetingelsene.

Målet er at ingen skal behøve å arbeide mer enn fire til fem timer hver dag. Selv klokken er justert en time etter lokal meksikansk tid, medlemmene liker å sove

² Konsekvenser, enten de er ”extrinsic” eller ”intrinsic”, kan ha en forsterkende eller straffende funksjon, eller de kan være nøytrale. For en nærmere utdyping og operasjonalisering av begrepet «konsekvens» som er en viktig del av atferdsanalytisk teori, henvises til artikkelen ”On Terms, the Concept of Consequences in the Analysis of Behavior» (Horcones 1987).

³ TIBA, The International Behaviorology Association er en profesjonell organisasjon hvis formål er å representere og utvikle de filosofiske, analytiske, eksperimentelle og teknologiske komponenter av disiplinen Behaviorology. Behaviorology innebærer også studiet av private hendelser og kulturell praksis.

lenge om morgenen. De programmerer for variasjon for å sannsynliggjøre at jobber og aktiviteter i all hovedvekt utføres på bakgrunn av ”intrinsic positiv reinforcement”. Det betyr at kilden til forsterkning er atferden i seg selv og forekomsten av forsterkeren vil avhenge ene og alene av forekomsten av atferden (de programmerer for en ”intrinsic” konsekvens av respondering). For å få til dette må det tilrettelegges for variasjon. De har sauer, griser, geiter, høner, duer, ørkenskilpadder, strutser, hester og mange andre dyr. Frukt og grønnsaker dyrkes og selges på et marked i Hermosillo, to ganger i uken. De driver rideskole, arranger sommerleir for skolebarn og driver skole for barn med autisme, (bl.a. influert av O. I Løvås tidligintervensjonsmodell). Det utvides og bygges nye hus og de har et stort treningsstudio, svømmebasseng, to biblioteker og en basketballbane. I tillegg skriver medlemmene i Los Horcones artikler og bøker, de driver også ekteskapsrådgivning og rådgivning for alkoholikere. På Internett har de en egen elektronisk nyhetsavis og de reiser verden rundt og holder foredrag. Det finnes en stor kongress - sal på eiendommen, den andre TIBA³ kongressen i 1990 ble avholdt der. Totalt finnes det 300 forskjellige jobber og aktiviteter i Los Horcones.

Målet er at ingen skal behøve å arbeide mer en fire til fem timer hver dag

Konkurransen om de kulturelle forsterkningsbetingelsene

Det å ta i bruk en vitenskapelig tilnærming til atferd får følger for den kulturelle praksis. ”Scientific institutions once evolved become cultural items potent enough to influence other cultural phases. Science, it is declared, modifies all other aspects of human living” (Kantor, 1988). De designer det samfunnet de selv ønsker, akkurat som en skulptør former en skulptur, men akkurat nå er de for få medlemmer til at alle formgivende trekk kan la seg realisere fullt ut.

Juan Robinson arbeidet som psykolog før han var med på å etablere Los Horcones. Han er omtrent 50 år og fortsatt har han i behold både evnen og viljen til å engasjere. Man kan bare forestille seg hvilken drivkraft som må være tilstede for å få til et slikt livslangt eksperiment:

Vi er bare et eksempel på at menneskelige kollektiver er preget av en ekstrem fleksibilitet.

For noen år tilbake ønsket vi å gjennomføre et eksperiment. I Mexico finnes det mange fattige familier, vi ønsket at noen av disse kunne bosette seg i Los Horcones.

Vi samarbeidet med Skinner i mange år og var flere ganger og besøkte ham i hans hjem utenfor Harvard. Han mente at dette var en mulighet til å få flere medlemmer og til å gi fattige familier mulighet til et nytt liv. Vi bygde nye hus, gjorde klar en skole for barna og skaffet arbeid til foreldrene. Den gangen var vi omtrent 60 medlemmer og mange nok til at vi kunne realisere flere av drømmene våre. Barna begynte på en egen skole her, foreldrene jobbet, men mennene ønsket å drikke. Det er lov å drikke alkohol i Los Horcones, men bare på en slik måte at det ikke påvirker andre negativt. De kunne krangle og slå sine koner, vi startet egne kurs i konfliktløsning. Etter et par år begynte de første å flytte. Koner og barn ønsket å bli, men familiesambandet er sterkt, den tradisjonelle meksikanske kulturen aksepterer ikke kvinner som forlater, eller blir forlatt av, sine menn. Der hvor mennene flytter, flytter også kvinnene etter.

I en periode bodde også noen familier fra Nederland her. Vi har ikke brukt å gi nye medlemmer en innføring i atferdsanalyse, alle formes av den kultur de er i. Vi bruker masse positiv forsterkning. Etter hvert forstod nederlenderne en del av psykologien, men kun til den følge at de oppfattet dette som en form for negativ manipulering. Slik at et klapp på skulderen til slutt endte med: «bva er det du skal forsterke NÅ?» Det holdt på å ende med at nederlenderne tok over hele samfunnet, de ble så mange etter hvert, sier Juan og ler. Nå har alle sammen flyttet tilbake til Nederland.

Mange mennesker som flytter hit gjør det fordi de har problemer i den kulturen de kommer fra, de flykter fra sine problemer. Her lærer de å løse det som er vanskelig, men ubeldigvis, når de føler seg bedre flytter de. Skinner fortalte oss en gang at et problem med et Walden Two samfunn er at det kan bli et terapeutisk samfunn. Noen mennesker kommer hit fordi de forventer å finne et ferdig Walden Two og forlater oss når de oppdager at Los Horcones kun er en begynnelse.

Alle disse erfaringene førte til at vi kjøpte en eiendom i Tucson i Arizona, USA. hvor meningen er at man kan bo i en periode før man flytter til Los Horcones, et slags transittsamfunn. Vi har også undersøkt muligheten for å starte et tilsvarende samfunn i Europa, vi har hørt at Danmark er et bra land? Akkurat nå er vi på jakt etter en eiendom, kanskje i Spania?

Los Horcones ønsker å være et alternativ til den konkurrerende livsstil som preger den vestlige kultur og konkurrerende praksis blir ekstingvert. Men et paradoks er at de selv blir tvunget til å konkurrere om de kulturelle forsterkerne slik at flest mulig mennesker ønske å bosette seg der. En kulturs overlevelse er avhengig av operante sammenhenger, disse sammenhengene kan sammenlignes med (Charles Darwin, 1859) naturlige seleksjon og variasjon. Skinner sier om dette: «Just as genetic characteristics which arise as mutations are selected or discarded by their consequences, so novel forms of behavior are selected or discarded through reinforcement». Han sier videre: «The resulting behavior may affect the success for the group in competition with other groups or with the non-social environment» (Skinner, 1953 s. 430).

Los Horcones og deres samarbeid med andre for å fremme radikalbehaviorismen

Et samfunn som Los Horcones med en ideologi om selvforsynthet og selvstendighet kan fort forveksles med et samfunn som ønsker isolasjon og distanse til det som foregår utenfor. Men evnen til selvstendig tenkning og den geografiske isolasjon har ikke ført til den samme teoretiske og intellektuelle stillstand.

I Los Horcones mener man at kun kulturer hvor medlemmene har lært å dele kan overleve. De ser på dette på denne måten: Atferdsklassen ”å dele med andre” involverer mange forskjellige topografiske former. Noen av disse formene involverer det å dele eiendeler, teoretiske kunnskaper, ferdigheter og følelser med andre. Gjennom arrangering av bl.a. undervisning og ukentlige kulturelle samtaler fremmes og forsterkes for eksempel deling av teoretisk kunnskap. Atferdsklassen ”å dele” er også funksjonelt uforenlig med atferdsklassen ”å beholde” de samme eiendeler, kunnskaper, ferdigheter og følelser for seg selv.

Juan sier noe om dette:

På samme måte som vi ønsker å fremme samarbeid og deling av kunnskap innad i kollektivet ønsker vi også å dele vår kunnskaper utad, sier Juan. Sidney W. Bijou har vært i Los Horcones flere ganger. Mange andre radikalbehaviorister har også besøkt Los Horcones.

Skinner ønsket på slutten av sitt liv å flytte hit. Vi klargjorde et eget hus til ham, blant annet med et eget laboratorium, men så fikk vi et brev i november 1989, han hadde fått leukemi og han døde 6 måneder etter. I brevet sto det bl.a.: «Obviously, I shall never visit Los Horcones now, but I have wonderful memories of it from the tapes you have sent and from seeing you and the children here on at least two occasions. What you have done has been one of the nicest things in my life to reflect on and I thank you all».

Gjennom årene pratet vi mye med han om våre tanker og planer. På ABA - kongressene ville han ofte reise sammen med oss. I dag har vi alltid med en egen Poster Exhibition om Skinner når vi er ute og reiser.

Vi ønsker også å starte et Mastergradstudie i atferdsanalyse her, det er mulig at vi kan få til et samarbeid med Universitet i Michigan, USA og Jack Michael. Vi har mer enn 100 interessenter fra hele verden.

Juan sier om mastergrad studiet på sin egen karakteristiske måte, alltid klar til å gjøre det beste for samfunnet: *«and then with all those people we can make a community at the same time».*

Hva kan vi lære av utopisk praksis og idealstatstenkning?

To store bidragsyttere til moderne forståelse av læringsprosesser, Ivan Petrovitsj Pavlov og Burrhus Frederic Skinner har på hver sin måte inspirert til utopisk tenkning. Pavlov gjennom Aldous Huxleys satiriske fiksjonsroman ”Brave New World” fra 1932. Huxley utbroderer her en skrekkelig visjon av en fremtidig stat som bruker psykologiske eksperimenter og teknologi basert på klassisk betinging i sin statsutøvelse. Skinners bidrag gjennom Walden Two har ikke fremstått like skremmende, selv om noen kritikere til boken har formulert seg slik: “Of all the dictatorships espoused by utopists” ... ”this is the most profound, and incipi-

ent dictators might well find in this utopia a good guidebook of political practice” (Skinner 1969 s. 30). Behaviorisme generelt er ofte tilsynelatende uløselig knyttet til stereotypier som reduksjonisme, stimulus respons relasjoner og tabula rasa.

Verdien av klassisk utopisk tenkning og praksis slik som Skinners Walden Two og Comunidad Los Horcones kan virke lite relevant og har tilsynelatende begrenset generalitet, men utopisk praksis og idealstatstenkning har sin berettigelse i sin evne til å foreslå endringer i sosial praksis.

I Norge er den atferdsanalytiske tradisjon lite preget av radikalbehaviorismens filosofi, det er atferdsanalytiske definisjoner og begrepsoperasjonaliseringer som er av interesse. Disse blir brukt som forklaringsmodell på atferd hos psykisk utviklingshemmede, psykisk syke og som forklaring og teori for behandling av avvikende atferd hos samme gruppe. Den filosofiske anvendelsen av atferdsanalysen som forklaringsmodell på egen atferd og som teori for endring av egen atferd uteblir nesten totalt. Denne overfokuseringen på et aspekt ved paradigmet fører til en ideologisk slagside som kan være en årsak til den skepsis atferdsanalytisk teori og praksis ofte møter. Den filosofiske forståelsen av atferdsanalysens plassering i en vitenskapelige verden blir dermed uklar og kan etterlate mange med begrenset kunnskap om komplekse kulturelle og individuelle forhold.

I Los Horcones er de klar over den mektige effekten av operant atferd og determinismen ⁴ som ligger i denne. De er bevisste i sin omgangsform og omtale av andre, de er klar over mentalismens, kategorifeilenes og forklaringsfiksjonenes kraft, og ønsker å bekjempe disse. Skinner fokuserte tidlig på dette: “It is not that man has never talked about behavior nor tried to systematize and describe it, but that he has constantly done so by indirection. Behavior has that kind of complexity or intricacy which discourages simple description and in which magical explanatory concepts flourish abundantly” (Skinner, 1938 s. 3). I den vestlige kultur er ”baksnakkeren” skyldig. I Los Horcones må den som har kontroll over forsterkningsbetingelsene (nikkeren og bifalleren) endre atferd, for at den som blir forsterket av dette skal være i stand til å gjøre det, heri ligger determinismen.

Los Horcones bevisste bruk av atferdsvitenskap får mange følger. Når lys skal slukkes for å spare strøm, og når tallerkener og kopper skal ryddes blir man enig om at den som ”glemmer” å rydde eller å slukke lys i rom ingen oppholder seg i skal gå tilbake tre ganger for å etablere ferdigheten raskt og effektivt. De setter seg høye mål for endring av egen atferd og har gjennom empiriske observasjoner oppdaget effekten av å grafe denne. Allerede når barna er 3 år begynner de å grafe egen atferd. De lærer å fokusere på aspekter ved seg selv som de ønsker å endre og en visuell graf fungerer som et effektivt redskap for å få til dette.

De forsøker å holde samfunnet sammen uten autoritære personligheter, fortrinn på grunn av alder, kjønn, utseende, familieforbindelser, intelligens eller

⁴ Determinism is the belief that that the universe is a lawful and orderly place and that all phenomena occur as the result of other events» (Applied Behavior Analysis, John O. Cooper 1987).

⁵ Twin Oaks ble etablert i 1967 i staten Virginia, dets ideologi er noe annerledes enn i Comunidad Los Horcones med en humanistisk tilnærming, i tillegg til en behavioristisk tilnærming til atferd.

annet. Dette gjøres ved systematisk å fjerne kulturell praksis som fremmer personlige fortrinn. Publisering av artikler og bøker krediteres derfor samfunnet. Avgjørelser tas i fellesskap, allikevel har den enkelte en slags vetorett, men denne innebærer samtidig at man også må ha et forslag til endring på hånden. De praktiserer dermed et personokrati (Waris Ishaq, 1991) og ikke et demokrati. Eiendom er felles, men den enkelte kan uten problem be om penger til ting som vedkommende finner forsterkende. Los Horcones drives som et økosystem hvor alle bidrag er like viktige. Dette muliggjør inkludering av mennesker som andre steder faller utenom. Det bor bl.a. fire fattige autistiske ungdommer i samfunnet som bidrar ut i fra egne ferdigheter til fellesskapet. Man programmerer for likeverd, men ikke likhet. Det er religionsfrihet, lov å drikke alkohol, være egoist, men bevissthet og kunnskap om operant atferd er det som skiller Los Horcones fra å ende i det totale anarki, fordi egoistisk anarkistisk atferd blir ekstingvert, mens samarbeid, deling av eiendeler og kunnskap blir forsterket.

En kulturs overlevelse

Verden har gått videre siden Los Horcones og de andre Walden Two samfunnene kom til på 1960 - og 70 tallet og antagelig eksisterer kun Twin Oaks⁵ i USA og Comunidad Los Horcones i Mexico i dag.

Bølger av romantiske svermerier, demokratiske følelser og religiøse fabler svever tilsynelatende rundt i evige sykluser og forvolder stadige oppstandelser og forsvinninger av diverse menneskelige kulturer.

Karen Pryor sier i sin bok "Don't shoot the dog" "Skinners utopiske samfunn, Walden Two, som er konstruert fullt og helt på basis av ulike forsterkningssystemer, vil ikke etter min mening som biolog kunne fungere». Videre sier hun: «Konkurransen innen grupper for å oppnå økt status - med alle midler - er absolutt uunngåelig og ivaretar en viktig sosial funksjon» (Pryor, 1984).

At samfunn som Los Horcones ikke kan overleve på grunn av organismen menneskets sterke trang til rangordning, etablert gjennom tusener av års evolusjon, kan bli den sterkeste utfordringen, men Los Horcones er kanskje i stand til å vise at mennesket kan få til ting som ikke engang Darwin kunne drømme om...

Referanser:

- Bijou, W. Sidney. (1993). Behavior Analysis of Child Development. Reno: Context Press.
- Darwin Charles (Ny utgave: 1985). The Origin of Species By Means of Natural Selection or the Preservation of the Favoured Races in Their Struggle for Life. England: Penguin Books.
- Horcones, (1983). Natural Reinforcement In A Walden Two Community. *Revista Mexicana de Analisis de la Conducta*, 9, 141-143.
- Horcones, (1987). On Terms. The Concept of Consequences in the Analysis of Behavior. *The Behavior Analyst* 1987, 10, 291-294.

- Horcones, (1989). Walden Two and Social Change: The Application of Behavior Analysis to Cultural Design. Behavior Analysis and Social Action-Volume 7, Number 1 & 2, 1989.
- Horcones, (1992). Natural Reinforcement: A Way To Improve Education. Journal of Applied Behavior Analysis 1992, 25, 71-75.
- Ishaq, Waris, (1991). Human Behavior in Today's World. New York: Praeger.
- John O. Cooper (1987). Applied Behavior Analysis. Columbus, Ohio: Merrill Publishing Company.
- Kantor, J.R (1982). Cultural Psychology. Chicago: The Principia Press.
- Kantor, J.R (1988, 3 utgave). The Logic of Modern Science. Chicago: The Principia Press.
- Pryor, Karen, (1984). Dont Shoot The Dog. Norsk oversettelse Jon Arne Farsethås.
- Skinner, Burrhus Frederic (1938). The Behavior of Organisms. Massachusetts. Copley Publishing Group.
- Skinner, Burrhus Frederic (1953). Science and Human Behavior.
- Skinner, Burrhus Frederic (1969). Contingencies of Reinforcement. A Theroretical Analysis. New Jersey. Prentice Hall.
- Skinner, Burrhus Frederic (1974). About Behaviorism. London: Jonathan Cape.
- Skinner, Burrhus Frederic (Ny utgave 1976). Walden Two. New Jersey: Prentice Hall.
- Skinner, Burrhus Frederic (Ny utgave: 1991). The Behavior of Organisms. Massachusetts: Copley Publishing Group.
- Vaughan, M.E., & Michael, J.L. (1982). Automatic Reinforcement: An Important But Ignored Concept. *Behaviorism*, 10, 217-227.

Sluttnoter

Den del av teksten ovenfor som er skrevet i kursiv er fremstilt som en gjengfortelling av samtaler og må ikke forveksles med et direkte intervju.

Forfatteren vil gjerne takke vernepleier Grethe Fjågesund, reisefølge Gunn Karin Skjetne og Svein Åge Hansen miljøterapeut ved Princeton Child Development Institute for verdifulle bidrag til artikkelen.

Adresser

Er du interessert i artikler om og av Comunidad Los Horcones eller annen info. ta kontakt med:

Geir Gjelstad
Bydel Grefsen – Kjelsås
Kjelsåsveien 116 / 112
0491 Oslo.
Tlf. jobb: 22 22 43 53
Tlf. priv.: 22 09 02 39
e – post: ggjelstad@yahoo.com

De som er interessert i ytterligere informasjon om Los Horcones kan bla. søke på Internett. Gjennom de fleste store søkemotorer er det mulig å finne hjemmesidene til: "Comunidad Los Horcones".